

Ivan Vaško

Pan Ivan Vaško se narodil jako prvorozený syn během druhé světové války, 6. února 1941. I přestože měl v rodném listu uvedeno křestní jméno Ivan, doma mu říkali Jenda. Jako dítě žil s rodiči a sourozenci v Bosně na menším hospodářství. Rodina se do Bosny dostala ještě za Rakouska-Uherska, tehdy přišla z Volyně s dalšími českými kolonisty, protože na Volyni se jim nedařilo. Celá rodina žila spokojeně až do příchodu druhé světové války. S jejím příchodem na území Bosny vypukly nepokoje mezi jednotlivými národnostmi. Kvůli tomu byl tatínek pana Vaška nucen skrývat se v lesích, kde se přidal k české jednotce partyzánů.

Po válce se rodina v roce 1946 přesunula do českého pohraničí. Přijela posledním transportem českých krajanů, kterým úřady nabízely usídlení v prázdných Sudetech. Nejprve žili v Třešňovci, pak tatínek objevil malý statek v Damníkově a požádal o něj. Statek jim ale během krátké chvíle rozkradli okolní obyvatelé, proto se rodina musela přestěhovat ke strýci do Zákup. Strýce po nástupu komunismu ve velmi krátké době zavřeli, a tak rodina opět přišla o bydlení.

Malý Ivan nastoupil v Zákupích do první třídy. Učil se spisovnou češtinu a ve škole to pro něj nebylo jednoduché. Jeho učení ale netrvalo dlouho, jako malý kluk spadl při hře s kamarády pod led. Onemocněl zápallem plic a musel strávit rok v ozdravovně. Ročník musel opakovat, nakonec základní školu vychodil a nastoupil do učení.

Vyučil se zedníkem, v učení vynikal mezi svými spolužáky, a tak mu jeho třídní učitel doporučil průmyslovou školu. Bohužel mu k přijetí chybělo závěrečné vysvědčení. Na průmyslovou školu se mu podařilo nastoupit až během základní vojenské služby v Praze. Po vojně průmyslovou školu dokončila oženil se s dívkou, kterou potkal již jednou v dětství, a pak znovu, na svatbě své sestřenice. Byla to láska na první pohled. Zanedlouho se vzali a měli spolu čtyři děti.

Během života pan Vaško pracoval na stavbách jako zedník a jako lešenář, později jako technik. Stavěl hlavně pražská sídliště. Svůj první vlastní domek postavil pro rodinu v Praze. V devadesátých letech ho prodal a spolu se synem Petrem postavil dva domy v Roztokách, kde spokojeně žil se svou ženou Hanou do jejího skonu v roce 2021.

K zálibám pana Vaška patřilo vždy zahradničení a včelaření, kterému se tu mohl naplno věnovat. Byl nadšeným divadelním ochotníkem a během života nastudoval mnoho postav a her. Psal krásné básně, hlavně pro své blízké a své přátele. V Roztokách se zapojil do života nově vznikajícího evangelického sboru a organizoval nebo se podílel na mnoha akcích, které se tu pořádaly.

Pan Ivan Vaško nás opustil 17. ledna 2024 ve věku nedožitých 83 let. Zůstává po něm prázdné místo. Svůj život však prožil plně, plně v lásce ke všem lidem okolo sebe.

